

žijenjo drudy tejsch do tych samych sa-
panu; tola pak we nich tažy a lejzo
newostanu, ale psches prawu Pokutu
sažo horjestanu, a psches Wjeru woda-
cje schickich Rječow dostanu.

Tehodla nemožem mi jeneho Ksche-
sziana po tem swohnkominem Žiwenju
a Waschnju ſudicj. Pschetoz hacj ſo
woni runje tych wiedomnych a ſiaunykh
Rječow, kiz pschezivo temu Sswjedo-
miju ſu, pažu a ladaju, da neſku woni
tehodla tolla bes Rječa a bes Brachow,
ale woni maju wſchledne proſyč: Wo-
daj nam nasche Rječi. Tak moža tejsch
hutto Pohano a Nekſcheszijenjo po
tem swohnkominem Žiwenju runje tak
derje, haj, hutto čeſnisch, fromnisch, a
ſwečnisch psched Sswietom wohnladacj,
dyžli prawe Džeczi Bože. Schtuz pak
chze jeneho Kscheszijana prawje ſudicj,
a wo bladacj, ton ſudicj jeho po tej Wjeri.
Pschetoz nascheho Čjesta a Krije dla
ſimy mi Rječniz a dyrbitu runje tak
derje wumrecj a ſchelke a wulke Nesbo-
žje pschezervicj, a derje wjazh dyžli dru-
hy Ludijo, kiz we wschej Sechernoszi živi
ſu, a ſo wo žadny Rječ nestaraju.

Haj, prajisch ty, kaf moža da ſo kiva-
licj, ſo ſu ſweči, a bes Rječa? Te-
hodla, dokelj woni psches Krystuša, kiz
je jich Rječi neſt a tejsch jich dla ho hrje-
stanut, wodacije tych Rječow wjerja, a
ſa to ſame proſcha, fotrež ſchak nichtu
činici nemože, hacj jeno cii Kscheszijenjo.
Pschetoz Wodacije tych Rječow wje-
ricj a wo to ſame proſyč, je jedyn ſtuk
teho ſwjateho Ducha, džeſich ton ſwjatym

Duch neje, tam ſo to posdiye ſtamje.
Kajz mi to na tych Neſchezelach teho
Evangeliona widzimy, cii ſu žatoſni
wulzy Rječniz, ale woni ſo neciuja,
neproſcha tejsch tehodla ſa to. Pschindje
pak jeden mol ktemu, ſo to ſacjucj dyrbjia,
da wobſtacj nemoža, ale dyrbjia ſazivn-
blowacj, dokelj woni wot teho Sname-
nia ničjo newedzia, ſo je Krystus horje-
stanut a žadny Rječ wjazh wnim neje.

Tak wele pak, hacj jedyn Kscheszijan
Wjeru ſapschimne, tak wele ma tejsch
Sbožnosze, we Krystuſu JEsuſu, kiz je
wot Mordwych horjestanut, a kiz wjazh
ani kriwawni ani mordly neje, ale rja-
ny, lubosny a kraſny. Pschetoz runje
jako won predn naschich Rječow dla,
na Kschižu wiſajo, kriwawni bjesche, tak
je won njetko nam k Troschtej rjam, cji-
ſty a we wjecznem Žiwenju, ſo mi ſo
jeho troschtowacj a ſweſelicj možemy;
Pſchetoz to je ſo nasche dla ſtafo.

Tak je woboje romadžje. Po tei Wje-
ri na Krystuſa ſimy mi remi a ſweči,
po tym starym Hadami pak, ſimy mi
nečiſci, a neſweči. Tajki Merjad pak
dyrbitu ſimy do Botze nascha ſhwi-
ſnycj, a ſo psches tu Wjeru troschtowacj,
ſo mi Krystuſa dla, a Mož jeho
Ho hrjestacj, wot Boha k Nadži a
wjecznemu Žiwenju ho hrje wſacj ſimy,
a wuſlýschani budžemy. Tak ſimy mi
we Krystuſu psches tu Wjeru ſweči,
hacj mi runje hjescheje we ſebi Rječ-
niz ſimy. Pschetoz mi wjem, nech nam
povrachne, ſchtož chze, ſo mamu jeneho
Knesa a jenu ſowu Krystuſa mamu, kiz
je